

Nr 113.

Av herr **Gardell**, angående lagbestämmelse om stängsel i närheten av enskilda utfartsvägar.

I lag om allmänna vägar av den 7 juni 1934 heter det angående ordnings- och säkerhetsföreskrifter även i § 30, 2 mom.:

»I närheten av väg må ej utan länsstyrelsens tillstånd förekomma stängsel, som förorsaka snösamling på vägarna.»

Den inskränkning av den enskildes rätt att hägna till vägen angränsande område, som denna bestämmelse innebär, är naturligtvis välmotiverad. Den enskildes frihet underordnas sålunda på denna punkt trafikens intresse.

Den innebär även ett hänsynstagande till dem det åligger att hålla vägen i trafikabelt skick så att denna uppgift icke onödigtvis försvåras.

Vad som här sagts angående allmänna vägar gäller givetvis i motsvarande mån om de enskilda utfartsvägarna. Särskilt i för drivsnö hårt utsatta trakter är det av stor betydelse, att icke exempelvis en tämligen hög stenmur bör få finnas invid vägen. De snöanhopningar, som av en sådan kunna vållas, kunna i synnerligen avsevärd grad försvåra att vägen hålles fri. För avsides boende kunna dylika förhållanden tidvis göra förbindelserna med de stora trafiklederna och med bygden väsentliga avbräck. Av särskilt stor betydelse är detta när det gäller mjölkskjutsar och mjölkbilar till mejerierna. De ekonomiska konsekvenserna kunna därvid bli avsevärda för dem det gäller. Det vill även synas som om de som ha en ganska stor tunga av att underhålla och hålla i stånd enskilda utfartsvägar kunde ha rätt att kräva så mycken hänsyn att icke deras arbete onödigtvis försvåras.

Under hänvisning till vad som anförts hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t ville göra framställning om prövning av frågan om att vad i lag om allmänna vägar av 7 juni 1934 § 30 mom. 2 stadgas måtte böra gälla även om enskilda utfartsvägar samt vidtaga åtgärder som därav kunna föranledas.

Stockholm den 20 januari 1938.

Th. Gardell.